Вітер гонить в далі млисті,
Явір ронить жовкле листя,
Річка стогне, хвилі хвилить,
Ізабелла ходить-квилить:

"Прощавайте, дні погожі,
Одцвілися втіхи рожі!
Здрастуй, здрастуй, ноче чорна,
Ноче журна, безпрозорна!

Про минуле незабутнє,
Про безрадісне майбутнє
Як згадаю-погадаю,
Серце рветься із одчаю...

Ой життя, ти благо в щасті
І важкий тягар в напасті;
Без жалю тебе покину,
В темну безвість перелину!"